

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Piątek 15.00 – 17.00
w kościele oraz
od poniedz. do piątku
od 7.30 do 16.30 w kaplicy

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Piątek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

- **DO NIEPOKALNEGO
SERCA NMP**
p-sza sobota g. 6.30

- **KU CZCI Św. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

- **KU CZCI Św. o. PIO**
23 dzień m-ca. godz. 17.00

**MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE**-ostatni
piątek m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

Z ŻYCIA PARAFII

UROCZYSTE WPROWADZENIE RELIKWII ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

**1. SŁUŻBA
LITURGICZNA**
2. SCHOLA PARAFIALNA
**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz. 18.00

**4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g. 18.00

**6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- poniedziałek po
Mszy św. o g. 17.00
**7. WSPÓLNOTA
MODLITWY OJCA PIO**
- 23 dnia miesiąca po
Mszy św. o g. 17.00

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ:

1. CHRZTY

1. Paulina Majkowska 18.12.2016
2. Kacper Filipiak 14.01.2017
3. Filip Cichoński 28.01.2017
4. Maciej Kot 28.01.2017
5. Marcel Robert Ziemiński 28.01.2017
6. Igor Sinakowski 28.01.2017
7. Cezary Lemański 29.01.2017

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 17.00.
Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia
rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami
chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach
sakramentalnych.

2. BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu
młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na
katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego
sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w
miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a
bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje
owoce Ducha Świętego,
Bierzmowanie odbyło się
dnia 26 kwietnia 2016r. o g. 18.00

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

4. POGRZEBY

1. Mirosława Anastazja Gross 23.12.2016 (+19.12.2016)
2. Elżbieta Kowalkowska 30.12.2016 (+25.12.2016)

Dobry Jezus, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

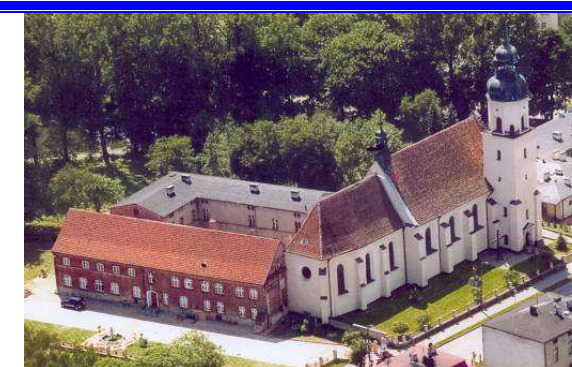
GŁOS

NR 109 LUTY 2017

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

W Nowym Roku!

Moi Kochani! Weszliśmy w Nowy Rok z opieką św. Franciszka z Asyżu, któremu powierzyliśmy naszą parafię, miasto i całą Ziemię Lubawską. Św. Franciszek, który tak bardzo ukochał Pana Jezusa Eucharystycznego zaprasza nas do kaplicy Jemu dedykowanej, abyśmy zaglądając do niej, oddali cześć wystawionemu w monstrancji naszemu Zbawicielowi.

W tym roku, a dokładniej w pierwszym półroczu, czekają nas bardzo ważne wydarzenia, o których jeszcze raz chcę poinformować i do uczestnictwa w nich serdecznie zaprosić.

Najpierw Rekolekcje Święte. Przeżywać je będziemy tradycyjnie od III Niedzieli Wielkiego Postu, tj. od 19 marca. Aby ułatwić wszystkim uczestnictwo w nich, od poniedziałku 20.03. do środy 22.03., będzie dodatkowa Msza św. o godz. 19⁰⁰. Przybędą do nas ojcowie franciszkanie konwentualni z Krakowa. Proszę Wszystkich, abyśmy nie zaniedbali tego czasu, który jest czasem łaski.

Drugie wydarzenie to wizytacja pasterska Ks. Biskupa Józefa Szamockiego, która odbędzie się w dniach 1-2 kwietnia (sobota-niedziela). Celem wizytacji jest uczestnictwo naszego Pasterza w naszym liturgiczno-duszpasterskim życiu, zaznajomienie się z naszymi codziennymi radościami i kłopotami, umocnienie Słowem Bożym, danie wskazówek-rad na przyszłość oraz udzielenie pasterskiego błogosławieństwa.

Trzecie wydarzenie to święcenia kapłańskie i prymicja naszego parafianina. 16 czerwca br. w bazylice katedralnej w Toruniu odbędą się święcenia prezbiteratu. Wśród przyjmujących je będzie nasz ziomek dk. Janusz Grosz z Mortąg. Następnego dnia, w niedzielę 17 czerwca, ks. neoprezbiter celebrował będzie po raz pierwszy w naszym kościele parafialnym Ofiarę Mszy św. Proszę Was, Siostry i Bracia, o modlitwę w jego intencji oraz o nowe powołania kapłańskie z naszej parafii.

Życzę jeszcze raz Wszystkim Wam błogosławionego
Roku Pańskiego 2017

Ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

W roku 2017 Ojciec Święty Franciszek poleca naszej pamięci modlitewnej nie dwie, jak do tej pory, ale tylko jedną intencję na dany miesiąc. Raz będzie to intencja ewangelizacyjna, a raz ogólna.

Ogólna: Aby ludzie przeżywający próby, zwłaszcza ubodzy, uchodźcy i spychani na margines, spotykali się z przyjęciem i znajdowali wsparcie w naszych wspólnotach.

Adres Redakcji: PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

LITURGIA SŁOWA

02 II- czwartek, Ofiarowanie Pańskie, święto, Dzień Życia Konsekrowanego Mt3,1-4;Ps24;(Hbr2,14-18);Łk2,22-40 On został dany, aby w Izraelu wielu upadło i wielu powstało, i aby był znakiem, któremu będą się sprzeciwiać.

05 II- V Niedziela Zwykła Iz58,7-10;Ps112;1Kor2,1-5;Mt5,13-16 Niech świeci wasze światło dla ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego Ojca, który w niebie jest.

11II- sobota, NMP z Lourdes, Dzień Chorego Rdz5,9-26;Ps90;Mk8,1-10

12II- VI Niedziela Zwykła Syr15,15-20;Ps119;Kor2,6-10;Mt5,17-37

Przyszedłem nie po to, aby je [Prawo] znieść, ale wypełnić.

19II- VII Niedziela Zwykła Kpł19,1-2.17-18;Ps103;1Kor3,16-23;Mt5,38-48 Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za waszych prześladowców, abyście byli synami waszego Ojca, który w niebie jest.

22II- środa, Katedry św. Piotra, święto 1P5,1-4;Ps23;Mt16,13-19

26II-VIII Niedziela Zwykła Iz49,14-15;Ps62;1Kor4,1-5;Mt6,24-34 Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

01III- Środa Popielcowa Jl2,12-18;ps51;2Kor5,20-6,3;Mt6,1-6.16-18

SŁOWO NA NIEDZIELE

/komentarz- o. paulini/

02II- Ofiarowanie Pańskie, Łk2,22-40 Zdziwienie rodziców Jezusa jest inne, niż zdziwienie, z którym spotka się on w swoim rodzinnym mieście. Tamto było zamknięte na odczytanie prawdy o Nim, to jest zdziwieniem, starającym się ją zgłębić. Nie o samo zdziwienie chodzi, ale o towarzyszącą mu postawę. Całkiem zrozumiałe jest, że tak, jak wszyscy inni, także rodzice Jezusa stopniowo odkrywali kim On jest. Bóg, przychodząc na świat w postaci dziecka, przekroczył najśmielsze ludzkie wyobrażenia o Nim samym. Wprawdzie Izraelici oczekiwali nadejścia mesjasza, ale nie tak go sobie wyobrażali. Oczekiwali zbawcy politycznego, który wyzwoli ich z ręki ziemskich wrogów, a otrzymali Boga w ludzkim ciele, który przyszedł, aby całą ludzkość pojednać ze sobą.

05II-Mt5,13-16 Słowa Jezusa, że jesteśmy światłem świata, warto odczytać w kontekście innej Jego

wypowiedzi: Ja jestem światłością świata, kto idzie za Mną nie idzie w ciemności, lecz będzie miał światło życia.

Po pierwsze, jesteśmy światłem, o ile idziemy za Jezusem. Po drugie, im bardziej realizujemy powołanie by być uczniem, tym bardziej upodabniamy się do Mistrza i tak jak On, możemy stać się światłością, która świeci Jego blaskiem. On chce, abyśmy objawiali Go całemu światu. Nie zapominajmy, że jest to zadanie trudne, wymagające ciągłego nawracania się. W przeciwnym razie Jego światłość nie będzie mogła ujawnić naszych dobrych czynów, a jedynie naszą słabość i niewierność.

12II-Mt5,17-37 Wolność- każdy jej pragnie. Nikt z nas nie chce być ubezwłasnowolniony, zniewolony przez coś lub przez kogoś. Słowa dzisiejszej Ewangelii są bardzo radykalne. To, czego żąda od nas Chrystus jest trudne do zrealizowania. Mówi bowiem, że kto się gniewa, już podlega sądowi. Kto pożądliwie patrzy na kobietę, już cudzołoży. W tej ilości znaków i zakazów można odnieść wrażenie, że nasza wiara pozbawia nas wolności. Tymczasem jest zupełnie odwrotnie. Bóg dał nam dwie drogi: drogę życia i drogę śmierci. To od nas zależy, którą z nich wybierzemy. Jeśli pójdziemy drogą życia, to musimy starać się żyć zgodnie z wymaganiami Boga. Idąc za Jego głosem wybieramy drogę trudną. Bóg nie obiecuje nam, że będzie łatwo, ale że idąc za Bożymi wskazówkami dojdziemy do pełni szczęścia w niebie. Grzech natomiast przynosi zawsze pozorną wolność. Grzech zawsze rodzi grzech i w konsekwencji zniewala nas całkowicie.

19II-Mt5,38-48 Czy możliwe jest miłować nieprzyjaciół? Jezus wie, co mówi. Nie wymagałby od nas czegoś, czego sam by nie wypełnił. Jezusową miłość do nieprzyjaciół najlepiej zrozumiemy na Golgocie. On oddał życie nie tylko za przyjaciół, ale również za wszystkich swoich wrogów, którym przecież przebaczył. Jezus oddał życie za nas wszystkich, którzy grzechem wymierzamy mu śmiertelny cios. Przykazanie miłości do nieprzyjaciół nie jest łatwe. Mimo to nie brakuje przykładów osób, które wprowadziły je w czyn. Z pomocą łaski Bożej jesteśmy w stanie kochać naszych nieprzyjaciół, i wszystkie osoby nam nieżyczliwe. W jaki sposób? Kochać to znaczy chcieć dobra dla drugiej osoby. Nie musimy lubić naszych wrogów, mamy

pragnąć dla nich dobra. A największym dobrem jest zbawienie.

26II- Mt6,24-34 Mamona- to słowo pochodzi z j. aramejskiego. Oznacza bogactwo, przepych. Jest uosobieniem mocy pieniądza. W nauczaniu Jezusa to symbol nadmiernej troski o dobra materialne, których gromadzenie może się stać celem samym w sobie. Żyjemy w czasach, w których wielu jest uzależnionych od dóbr materialnych. Zjawisko to nazywamy konsumpcjonizmem. Dziś status społeczny określa „mieć”, a nie „być”. Nie jest dziś ważne co masz w sobie, ale co na sobie. Jeśli nie jesteś trendy, jesteś skazany na samotność lub izolację. A przecież Jezus najbardziej lubi przebywać wśród ludzi z problemami, z odrzuconymi i poranionymi przez grzech. Jego słowa zawsze są pełne opiekuńczej miłości. On zapewnia nas, że zatroszczy się o nasze wyżywienie i ubranie. Doskonale zna nasze wszystkie potrzeby. Problem jednak tkwi w nas, w naszym braku zaufaniu do Jego słów. Żyjemy tak, jakby nasze życie na ziemi nie miało kontynuacji po śmierci, w wieczności. A Jezus mówi jasno: „Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie wam dodane”.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

CYKL „POZNANIA- RODZENIA” I PERSPEKTYWA ŚMIERCI c.d. Objawienie ciała zawarte w Księdze Rodzaju ukazuje z całą przejmującą oczywistością iż ów tak głęboko ugruntowany w potencjalności ludzkiego ciała cykl poznania-rodzenia poddany został po grzechu prawu cierpienia i prawu śmierci. Bóg mówi do niewiasty: „Obarczę cię niezmiernie wielkim trudem

twojej brzemienności, w bólu będziesz rodziła”(Rdz3,16). Horyzont śmierci otwiera się nad człowiekiem wraz z ujawnieniem się rodzicielskiego sensu ciała w akcie wzajemnego „poznania” małżonków. Oto pierwszy człowiek- Mężczyzna daje swej żonie imię Ewa, „bo ona stała się matką wszystkich żyjących”. Wówczas, gdy już usłyszał słowa wyroku które określają całą perspektywę ludzkiego bytowania wewnątrz poznania dobra i zła. Tę perspektywę wyrażają słowa: „Wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty, bo prochem jesteś i w proch się obrócisz. Radykalny charakter tego wyroku potwierdza oczywistość doświadczeń całej ziemskiej historii człowieka. Horyzont śmierci rozpościera się nad całą perspektywą ludzkiego życia na ziemi- życia, które zostało włączone w ów pierwotny biblijny cykl „poznania-rodzenia”. Człowiek, który naruszył przymierze ze swoim Stwórcą, zrywając owoc z drzewa poznania, dobra i zła, zostaje przez Boga oddzielony od drzewa życia. „niechaj teraz nie wyciągnie przypadkiem ręki, aby zerwać owoc także z drzewa życia, zjeść go i żyć na wieki” W ten sposób życie dane człowiekowi w tajemnicy stworzenia – dane i nieodebrane, tylko ograniczone granicą poczęć, urodzin i śmierci, a także obciążone perspektywą dziedzicznej grzeszności – zostaje mu na nowo zadane w tym samym wciąż powtarzającym cyklu. Zdanie: „mężczyzna poznał swoją żonę ... a ona poczęła i urodziła” jest pieczęcią wyciśniętą pierwotnym objawieniu ciała na samym „początku” dziejów człowieka na ziemi. Dzieje te kształtują się w swym najbardziej podstawowym wymiarze, kształtują się wciąż na nowo, wciąż „od początku”- przez to samo „poznanie-rodzenie”, o jakim mówi Księga Rodzaju. I tak też każdy człowiek nosi w sobie tajemnicę swojego „początku” najściślej zespoloną z poczuciem rodzicielskiego sensu ciała... „Mężczyzna poznał swą żonę...a ona poczęła i urodziła”. To jest właśnie próg historii człowieka. To jest jej

początek na ziemi. Na tym progu człowiek jako mężczyzna i kobieta staje z poczuciem rodzicielskiego sensu swego ciała: męskość kryje w sobie znaczenie ojcostwa, kobiecość- macierzyństwa. W imię tego znaczenia Chrystus udzielił kiedyś stanowczej odpowiedzi na pytania stawiane przez faryzeuszów. My zaś wmyślając się w prostą treść tej odpowiedzi, staramy się równocześnie odsonić cały kontekst owego „początku” do którego odwołał się Chrystus. W nim zapuszcza korzenie teologia ciała. Poczucie sensu ciała, również poczucie rodzicielskiego sensu ciała styka się w człowieku ze świadomością śmierci. A jednak stale powraca w dziejach człowieka cykl „poznania-rodzenia” w którym życie wciąż się na nowo zмага z nieodwracalną koniecznością śmierci, wciąż na nowo wyrasta ponad jej perspektywę. Jakby racją tej nieustępliwości życia, która objawia się w „rodzeniu” było wciąż to samo „poznanie”, gdzie człowiek przekracza samotność swej istoty, i wciąż się na nowo zdobywa na jej afirmację w „drugim”. Oboje zaś- mężczyzna i kobieta- w nowym człowieku. W tej zaś afirmacji owo biblijne „poznanie” zdaje się nabierać jeszcze większego wymiaru. Zdaje się włączać w owo „widzenie” samego Boga którym kończy się pierwszy opis stworzenia człowieka „na obraz Boga”, stworzenia go mężczyzną i niewiastą: „widział Bóg, że było dobre..., że było bardzo dobre”. Człowiek który przez wszystkie doświadczenia swego życia, przez cierpienia, przez zawody na sobie samym przez całą swą grzeszność, wreszcie przez nieuchronną perspektywę śmierci, stawia wciąż na nowo u początku rodzenia – poznanie, zdaje się uczestniczyć w tym pierwszym „widzeniu” samego Boga, Boga Stwórcy: „widział, że było bardzo dobre”. I wciąż na nowo potwierdza prawdę tych słów.

SŁOWO O. ŚW. FRANCISZKA

Maria pojawia się w Ewangelii jako kobieta niewielu słów, bez wielkich przemówień, nie będąc główną postacią, ale spoglądając uważnie, umiając strzec życia i misji swego Syna, a więc tego wszystkiego, co On kocha. Potrafiła strzec zarania życia pierwszej

wspólnoty chrześcijańskiej i nauczyła się w ten sposób być matką licznych rzesz. Była blisko najróżniejszych sytuacji, aby siać nadzieję. Towarzyszyła krzyżom niesionym w milczeniu serca swoich dzieci. Tę wspianą prawdę przypomina nam wiele nabożnych praktyk, wiele sanktuariów i kaplic w najbardziej odległych miejscach, tyle obrazów w licznych domach. Maryja dała nam matczyną serdeczność, która nas otacza pośród trudności; matczyną serdeczność pozwalającą, aby nic i nikt nie gasił w łonie Kościoła rewolucji czułości rozpoczętej przez Jej Syna. Tam, gdzie jest matka, tam jest czułość. A Maryja ze swoim macierzyństwem ukazuje nam, że pokora i czułość to nie cnoty słabych, ale silnych, uczy nas, że nie trzeba źle traktować innych, aby czuć się ważnymi (por. adhort. ap. Ewangelii gaudium, 288). Od zawsze święty wierny lud Boży uznawał ją i pozdrowiał jako Świętą Bożą Rodzicielkę. Świętowanie macierzyństwa Maryi jako Matki Boga i naszej Matki na początku nowego roku oznacza przypomnienie pewności, która będzie towarzyszyła naszym dniom: jesteśmy ludem posiadającym Matkę, nie jesteśmy sierotami!

MÓWIĄ WIELCY

Jeżeli uczynimy wszystko, co w naszej mocy, Bóg uczyni resztę/św. Arnold Janssen1837-1909/.

UŚMIECHNI SIĘ

WINO I WODA. Handlarz winem, który fałszował napoje, odpowiada przed sądem. „Panie Sędzio, jestem niewinny. Wody do wina dolały moje dzieci”. Jako świadkowie zostały wezwane dzieci. „Dolałyście wody do wina?” „Tak, przy zabawie”. „A w co się bawiliście?” „W handlarzy winem”.